

foretage en selvstændig vurdering af de synspunkter, der kan anføres for og imod ønsker om påbegyndelsen og tilrettelæggelsen af bestemte behandlinger. Endelig forudsættes det, at mindst ét medlem af rådet besidder indgående kendskab til informationsteknologi. Formandsposten har hidtil været beklædt af en højesteretsdommer, og på grund af Datatilsynets særlige funktion og status bør denne praksis i videst muligt omfang opretholdes.

Bestemmelsen i *stk. 4* afløser lov om offentlige myndigheders registre § 25, idet det dog ikke længere er justitsministeren, som fastsætter rådets forretningsorden, men rådet selv. Der vil kunne fastsættes nærmere regler om sagernes formelle behandling, herunder om, hvor mange medlemmer af rådet der skal være til stede, for at rådet kan anses for beslutningsdygtigt, om indkaldelse af stedfortræder osv. samt om, at visse typer af sager kan afgøres af sekretariatet på Datatilsynets vegne.

Til § 56

Bestemmelsen har sin baggrund i direktivets artikel 28, stk. 1, 2. afsnit. Den nuværende lovgivning indeholder ikke en tilsvarende bestemmelse, men indsættelsen af det udtrykkelige krav om uafhængighed indebærer ikke nogen ændring af den gældende retstilstand. Datatilsynet er efter reglen fortsat ikke undergivet tjenestebefalinger fra anden administrativ myndighed med hensyn til udøvelsen af sin virksomhed.

Til § 57

Bestemmelsen har sin baggrund i direktivets artikel 28, stk. 2. Der er ikke en tilsvarende regel i den gældende registerlovgivning. Kravet om forelæggelse for Datatilsynet gælder i forbindelse med udfærdigelsen af anordninger, bekendtgørelser og cirkulærer m.v. Det er uden betydning, om reglerne kun er bindende for ansatte i en myndighed eller tillige har retsvirkning over for borgerne. Det afgørende vil være, om reglerne har indflydelse på beskyttelsen af privatlivet i forbindelse med behandling af personoplysninger. Der skal bl.a. ske høring inden fastsættelsen af nærmere regler efter denne lov, f.eks. efter § 44, stk. 2, § 45, stk. 2, § 72 og § 73.

Det forudsættes endvidere, at der sker høring af Datatilsynet i forbindelse med udfærdigelse af lovforslag, som fremsættes af regeringen. Endvidere forudsættes det, at vedkommende ressortministerium i forbindelse med sin stillingtagen til et privat lovforslag hører Datatilsynet.

Datatilsynet skal i forbindelse med høringen udtale

sig om, hvorvidt de påtænkte retsfor skrifter m.v. efter tilsynets opfattelse giver anledning til betænkeligheder i forhold til direktivet og denne lov eller i øvrigt i relation til beskyttelsen af de registreredes privatliv.

Hvis der i et tilfælde ikke sker høring af Datatilsynet, indebærer dette ikke, at den udstedte administrative retsfor skrift er ugyldig.

Til § 58

Bestemmelsen i *stk. 1* svarer til lov om offentlige myndigheders registre § 22, stk. 2, og til lov om private registre § 22, stk. 1, 2. pkt. Den har desuden baggrund i direktivets artikel 28, stk. 1 og 4. Enhver registreret kan indgive en anmodning til Datatilsynet om beskyttelse af sine rettigheder efter loven. Herudover kan tilsynet tage sager op af egen drift, såfremt tilsynet finder anledning dertil.

Stk. 2 er indsat på baggrund af direktivets artikel 25, stk. 4, artikel 25, stk. 6, sidste afsnit, artikel 26, stk. 3, sidste afsnit, samt artikel 26, stk. 4. Det er efter bestemmelsen muligt at tilbagekalde begunstigende afgørelser truffet over for såvel dataansvarlige som registrerede. Det er dog en forudsætning, at tilbagekaldelsen er nødvendig for at efterleve Kommissionens afgørelse.

Til § 59

Bestemmelserne afløser de gældende regler i lov om private registre § 23, stk. 1-6. De har endvidere sin baggrund i direktivets artikel 28, stk. 3, 2. pind.

Datatilsynet vil i medfør af bestemmelsen i *stk. 1* kunne påbyde en privat dataansvarlig at ophøre med en behandling, der ikke må finde sted efter denne lov, og at berigtige (rette), slette eller blokere bestemte oplysninger, som er omfattet af en sådan behandling. Det bemærkes, at den registrerede i sådanne tilfælde endvidere efter § 38 vil kunne fremsætte anmodning om, at den dataansvarlige skal underrette tredjemand om, at videregivne oplysninger er blevet berigtiget, slettet eller blokeret.

I relation til blokering af oplysninger vil Datatilsynet kunne give påbud herom under særlige betingelser. Tilsynet vil således bl.a. kunne bestemme, at der skal ske blokering af oplysninger til visse formål eller i relation til bestemte modtagere, samt at blokeringen ophæves, når bestemte betingelser er opfyldt.

Efter bestemmelsen i *stk. 2* kan Datatilsynet forbyde visse nærmere angivne fremgangsmåder i forbindelse med behandlingen af oplysninger. Reglen svarer til lov om private registre § 23, stk. 5.

Reglen i *stk. 3* supplerer bestemmelsen i § 41, stk.